

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

in morte, virga enim & baculus ejus con-
solantur nos, ne desperemus, sed cum
Hiob dicere possimus: Etiam si Dominus
occiderit me, tamen sperabo in eo. Hiob.
cap. 13. vers. 15. Tandem animam nostram
assumet in caeleste ovile, *ubi magnus nu-
merus charorum nos expectat*, ut Cypria-
nus ait. Ibi prorsus securi erimus, a leo-

nibus, lupis & ursis, sed in summâ secu-
ritate apud Christum & sanctos Angelos
pascua inveniemus, vitam cum abundan-
tiâ. Joh. cap. 10. vers. 10. Largiatur id no-
bis Dominus noster, Jesus Chri-
stus, Amen.

* *

*

Dominica Jubilate.

Evangelium, Joh. 16. v. 16 --- 23.

EXORDIUM.

DE dilectissimâ Jacobi Patriar-
chæ uxore Rachel memoratur,
quod post acerbissimos partûs
dolores filium enixa fuerit, cu-
jus nomen Benoni vocavit, id est, filius
doloris mei. Pater verò appellavit eum
Benjamin, i.e. filius dexteræ. Gen. 35. v. 18.

Hæc in parte Rachel imaginem repræ-
sentat ecclesiæ militantis, in hæc terrâ,
quæ in specie mulieris parturientis descri-
bitur, Apoc. 12. vers. 2. Est enim mater o-
mnium nostrum, Gal. 4. v. 16. paritq; veros
Dei filios in vitam æternam, ex semine
incorruptibili, per verbum Dei vivum,
quod permanet in æternum. 1. Petr. 1. v. 23.

Sed ante Benoni nomen gerere oportet,
h. e. variis miseriis, ærumnis & cala-
mitatibus subiecti esse tenentur, mundus
enim totus in maligno positus est, 1. Joh.
cap. 5. v. 19. Et quia Christi Jesu sunt, qui
elegit eos de mundo, propterea odit eos
mundus, Joh. cap. 15. vers. 19. Et si no-
cumentum iisdem inferre potest, arbitra-
tur, se cultum præstare Deo. Joh. cap. 16.
vers. 2. Ne dicam varias molestias, & per-

turbationes, quas à die exitus de ventre
matris eorum, usque in diem sepulturæ
devorare tenentur. Sir. cap. 40. v. 1. Mul-
tæ enim tribulationes justorum, Psalm. 34.
v. 20. & dolor in conspectu eorum semper,
Psalm. 38. v. 18. Uade patientia nobis ne-
cessaria est, ut voluntatem Dei facientes,
reputemus repromissionem, Hebr. c. 10.
v. 36. Sic tandem latissima catastrophe se-
quetur, quando Pater cœlestis nomen no-
bis immutabit, ut non amplius Benoni,
sive filii doloris, sed Benjamin, seu filii
dexteræ appellemur, lætam ex ore Christi
vocem audientes: Venite benedicti pa-
tris mei, hæreditario accipite, paratum
vobis regnum, à constitutione mundi,
Matth. 25. v. 34.

Hic est communis processus, quem
Deus cum fidelibus suis instituere solet.
In hoc mundo plorare & flere nos oportet,
si ibi gaudere & triumphare volumus:
Sic itur ad astra, ubi non audietur ultra vox
fletus, & vox clamoris, Es. 65. v. 19. sed per
plateas, & vicos ejus Halleluja cantabitur.
Tob. 13. v. 22.

De

De hac re concionatur Servator noster Apostolis suis, in prælecto Evangelio, quando ait: Modicum, & jam non videbitis me, quia vado ad patrem, ut ex sequentibus patet. Nos ipsum Evangelium sine ulteriori præloquio tractabimus, discentes ex eo.

I. Ἀποστολογίαν, sive *notitiam nostri.*

II. Χριστογνωσίαν, sive *notitiam Christi.*

J. J.

Exegesis.

Spiritualis sponsa sponsum suum laudatura, inter alia quoque commendat labia ejus, quod sint lilia distillantia myrrham primam, Cant. 5. v. 13.

Schmid. ed. lib. 1. Hæc mira comparatio est, quando e-
to sicut lilia
ich Refas.
nim labia alba sunt, instar liliorum, hominem sanè non usque adeò exornant. Sed mystica significatio simul intuenda est, præcipuè ratione liliorum distillantium myrrham, quorum mentio hæc in-

icitur.
Myrrhæ amaræ quidem sunt, at hunc tamen usum præbent, ut corpora eâ inuncta, diu à corruptione præserventur. Hoc pii veteres applicarunt ad crucem Christianorum, quæ ipsis à Deo immittitur, quâ qui foris est homo corrumpitur, qui verò intus est, renovatur de die in diem. 2. Corinth. 4. vers. 16. Quoties igitur servator in diebus carnis suæ, de cruce prædicavit, toties dici potuit, labia ejus myrrham destillasse. Ipse enim *Rex est cruce insignitus*, ideoque qui discipulus ejus esse vult, insigniorum ejus eum non pudere debet, sed tollere crucem suam & sequi eum, Matth. 16. vers. 24. Propterea Magi ex oriente inter alia cum myrrhâ donarunt. Matth. 2. v. 11.

Quod verò spiritualis sponsa labia ejus cum liliis comparat, eo ipso solatium indigitatur, quod sub cruce latet. Olim enim *lilia symbolum spei* erant, unde inter Romanas moneta, lilio insignita reperitur, hæc cum inscriptione: *Spes populi Romani.* Sic veri Christiani sub cruce non desperant, sed sperant quoque in morte, Prov. 14. v. 32. & dicunt cum Jobo: Etiam si Dominus occiderit me, tamen sperabo in eo. Job. 13. v. 15.

De hac re quoque in prælecto Evangelio agitur, in quo labia Christi destillant myrrham, quando discipulis suis de cruce prædicat, quam in mundo sustinere debeant: sed & statim *candidum spei lilium* subjicit, dum consolatur ipsos, quod tribulatio non in æternum duratura sit, sed brevi latum Jubilate successurum, & continuaturum esse in æternum.

Nos hinc ansam capimus Ἀποστολογίαν, sive *notitiam nostri* perdiscendi, quando intuemur:

I. *Crucis intimationem*, quam Christus profert, primò *verbis operis*, dicens: Modicum, & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me, quia vado ad patrem. Hoc de passione & morte ejus intelligendum est, tum enim per dies aliquot ex oculis discipulorum sublatus est, quando cruci affixus, deinde à cruce sublatus, sepulchro conditus est. Sed modicum duntaxat erat, & prædibat vicissim, in multis argumentis per dies quadraginta apparens discipulis, donec tandem videntibus illis ad cælum elevatus, sedit ad dexteram Dei. Act. 1. v. 3. 9.

Deinde quia Apostoli adeò stupidi erant, ut non intelligerent concionem
hanc,